

HOQUEI

Una flama que no s'apaga

El Cerdanyola Club d'Hoquei commemora el seu 75è aniversari durant el 2011 i malgrat el mal moment que passa l'entitat, pot presumir de comptar amb una de les millors aficions

Mil nou-cents trenta-sis, neix el club que porto dins, blanc i verd són els colors, Club d'Hoquei Cerdanyola... Aquest és un dels càntics que ressona des de fa quasi quatre anys al racó del gol que ocupa la Flama Verda a Can Xarau, després que un grup de seguidors del Cerdanyola Club d'Hoquei van decidir unir-se per organitzar “un grup d'animació seriós i organitzat a les grades”. Ells, celebraran al 2011 el seu any quart de vida consolidats com un dels referents de les aficions de l'hoquei patins a Catalunya, mentre que el Cerdanyola CH, el club degà de l'hoquei patins a l'Estat Espanyol, celebrarà el seu del 75è aniversari quan passa un dels moments més complicats de la seva història. I malgrat que els *supporters* verd-i-blancs i el club han experimentat una trajectòria ben diferent, ells ho tenen clar: “Per això hem d'ajudar el club a continuar endavant”, assegura un dels membres del col·lectiu, Marc Alonso. “Som dels pocs que encara creiem que la situació pot canviar i estem allà aguantant al peu del canó”.

TOT CATALUNYA

La Flama Verda va néixer a finals del 2006 quan Carlos Rodríguez, coneixedor del món de les grades, i Martí Riba, aficionat del Cerdanyola CH, decideixen que el club degà ha de tenir un grup organitzat de seguidors. Una desena de nois i noies feien el seu debut el 10 de març del 2007 en un partit que el Cerdanyola va guanyar a l'Oviedo per 2 a 1, una temporada on l'equip aconseguiria l'hístoric ascens a l'OK Lliga. Des d'aquell moment la Flama Verda ha estat present en tots els partits del Cerdanyola CH dins del territori català i fins i tot s'han desplaçat a Pamplona i a Oviedo. Entre els moments més destacats recorden el 26 de maig del 2007, el dia de l'ascens a l'OK Lliga, el 5 d'abril del 2008, l'últim partit a casa de l'OK Lliga contra el Blanes, on es va aconseguir

La Flama en un desplaçament a Tordera

F. Albert Clavé

una “remuntada èpica” i sobretot el desplaçament a Vilanova una setmana més tard, on van ser capaços de mobilitzar una gran quantitat d'aficionats, però que finalment va acabar amb els descens a la Primera Nacional Espanyola. També recorden com a moments especials la visita del Voltregà a Can Xarau la temporada passada i el títol de lliga de l'equip femení.

En aquests anys el racó del gol de Can Xarau s'ha convertit en el territori d'un grup d'amics que va arribar a la trentena de persones i que s'ha vist reduït pel descens de l'equip a la Primera Nacional Catalana: “Ara hem aconseguit consolidar una dotzena de persones. La crisi del club també ens ha afectat, amb el descens de categoria ens hem quedat els que sentim els colors i som del Sarda passi el passi”, explica Riba. I és

que la Flama Verda és l'única grup de seguidors que existeix a la Primera Nacional Catalana: “L'equip ha baixat de categoria i va últim, no és molt engrescador, però no perdem la fe”, asseguren, tot i reconèixer que es fa molt difícil aguantar tot un partit “quan veus que a l'equip li han fet quatre o cinc gols i ja no hi ha res a fer”. Amb el pas del temps, apunten, la gent també els valora de forma diferent: “Abans ens veien com uns joves que feien quatre càntics i hem demostrat que som més que això”. Per aquest motiu s'han implicat en la comissió organitzadora del 75è aniversari: “Seguirem animant sense descans, però pensem que la nostra tasca ha d'anar més enllà de les grades perquè el club està en un pou i si volem que el Sarda torni al lloc que li correspon tots hem de posar de la nostra part”. - N. Ferrer